

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

03 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

Catan Liliana

Guzun Ion

juducând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul Procuraturii de circumscripție Chișinău, Andronic Natalia, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 martie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Brăiescu Ion Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în r-nul Xxxxx, s. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță:* 12.10.2016-27.12.2017

2. *instanța de apel:* 21.02.2018-12.03.2018

3. *instanța de recurs:* 29.05.2018-03.07.2018

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești (*sediul Ialoveni*) din 27 decembrie 2017, Brăiescu Ion Xxxxx, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. a), b) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 1 an.

În temeiul art. 90 Cod penal i-a fost suspendată condiționat executarea pedepsei, pe o perioadă de probațiune de 1 an.

2. Potrivit sentinței s-a constatat, că Brăiescu I. la data de 23 aprilie 2016, în jurul orei 14:30, conducând automobilul de model Xxxxx cu n/î xxxxx, pe traseul Chișinău – Hîncești, la km 15+51 m, în direcția mun. Chișinău, având în calitate de pasageri, minorii Xxxxx și Xxxxx, manifestând sine încredere sporită, nu a tratat cu seriozitate conducerea mijlocului de transport, astfel încât a încălcat prevederile art. 45 alin. (1) lit. a), b), c), d) al Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 357 din 13 mai 2009, care stipulează expres, că conducătorul mijlocului de transport, trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, dexteritatea în conducere, care i-ar permite să prevadă

situațiile periculoase, starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii, situația rutieră, nu a apreciat corespunzător situația creată, nu s-a isprăvit cu conducerea automobilului ieșind pe banda opusă de deplasare, situație ce a adus la tamponarea unității de transport condusă de el, în automobilul de model Xxxxx, cu n/î românești xxxxx, ce se deplasa regulamentar condus de Pisarencu R., care avea în calitate de pasageră pe Cojocar E.

În rezultatul impactului pasagerii, Xxxxx, Xxxxx și Cojocar E., au fost transportați și internați la IMSP CNSPMU, iar Pisarencu R. ca consecință a leziunilor primite, a decedat la fața locului.

Astfel, ca consecință al impactului produs Cojocar Ecaterina, s-a ales conform raportului de expertiză medico-legală nr. 1545/D din 22 iunie 2016, cu dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare medie.

Xxxxx, s-a ales conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2108/D din 17 august 2016, cu dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare ușoară.

Xxxxx, s-a ales conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2109/D din 22 august 2016, cu traumă ce prezintă pericol pentru viață și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare gravă.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, fapta inculpatului, Brăiescu I., a fost calificată *de drept* în baza art. 264 alin. (3) lit. a) și b) Cod penal și anume – *încălcarea regulilor de securitate a circulației, de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății, precum și a cauzat decesul altei persoane.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul, Moloșag N., în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie încetat procesul penal în privința lui, Brăiescu I., cu aplicarea amnistiei în temeiul Legii nr. 210 din 29 iulie 2016.

În motivarea apelului declarat a invocat:

- prima instanță nu a ținut cont de prevederile Legii nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova;

- inculpatul a solicitat în scris examinarea cauzei în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, a recunoscut vina și sa căit sincer;

- inculpatul a restituit prejudiciul material cauzat părților vătămate;

- inculpatul întrunește toate condițiile pentru ai fi aplicate prevederile Legii nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 martie 2018, a fost repus în termen apelul declarat, admis și casată parțial sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a fost încetat procesul penal în privința lui, Brăiescu I., de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) și b) Cod penal, în legătură cu amnistia, în

temeiul art. 2 al Legii nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

În rest sentința a fost menținută.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel conducându-se de prevederile art. 403 alin. (1) Cod de procedură penală, a considerat necesar de a repune în termen apelul declarat, reieșind din faptul că la ședința de examinare a cauzei penale și nemijlocit la data pronunțării sentinței, adică la data de 27 decembrie 2017, atât apărătorul cât și inculpatul nu au fost prezenți, iar prima instanță a pronunțat sentința judecătorească, menționându-se că aceasta urmează să fie expediată părților.

Prin urmare, prima instanță a dispus expedierea sentinței motivate în adresa părților lipsă la proces, iar la materialele cauzei penale nu se regăsesc careva scrisori de expediere sau alte acte ce ar confirma expedierea copieii sentinței judecătorești atât apărătorului inculpatului, cât și nemijlocit inculpatului.

Din care motiv, instanța de apel a dispus repunerea apelului declarat în interiorul termenului de atac, în contextul în care nu au fost prezentate careva date ce ar confirma recepționarea sentinței nemijlocit la data pronunțării, cât și expedierii acesteia apărătorului și inculpatului, ultimul menționând, că a recepționat copia acesteia de pe site-ul oficial a instanței judecătorești la data de 05 februarie 2018, dată la care de fapt a și fost expediată cererea de apel.

În continuare, instanța de apel a menționat, că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului în baza art. 264 alin. (3) lit. a) și b) Cod penal, cauza fiind examinată în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală.

Astfel, instanța de apel a stabilit, că deși inculpatul a recunoscut vina în cele imputate, vinovăția acestuia a fost demonstrată prin restul probelor administrate de către organul de urmărire penală și corect apreciate de către prima instanță.

Totodată, instanța de apel a considerat necesar de a interveni în sentința contestată, prin casarea acesteia, datorită constatării suficientelor temeiuri de a dispune încetarea procesului penal pornit în baza art. 264 alin. (3) lit. a) și b) Cod penal, în privința inculpatului, în temeiul actului de clemență. Astfel, s-a reținut că anterior pronunțării sentinței, adică la data de 15 decembrie 2017, inculpatul, Brăiescu I., a depus o cerere scrisă prin care a solicitat încetarea procesului penal în temeiul Legii nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

În susținerea cererii, inculpatul, a declarat că recunoaște integral vina în comiterea faptei pentru care este dedus judecății, se căiește sincer de cele comise și a recuperat prejudiciul material și moral cauzat prin infracțiune.

Ca urmare, instanța de apel a constatat, că în baza cererii depuse, luând în considerație întrunirea condițiilor stabilite de Legea nr. 210 din 29 iulie 2016, privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, procesul penal în cauză privind învinuirea lui Brăiescu I. în

comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) și b) Cod penal, urmează a fi încetat, în legătură cu intervenirea amnistiei.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, prin care solicită casarea acesteia cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului a invocat că apelul greșit a fost repus în termen, deoarece avocatul Moloșag N. și inculpatul, au fost prezenți la ședința de judecată din data de 15 decembrie 2017, când s-a amânat deliberarea pronunțării sentinței pentru data de 27 decembrie 2017, ora 10:00, fapt confirmat prin recipisă (f.d. 22 v. 1).

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 7) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, avocatul Moloșag N. a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de către procuror, solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil, deoarece criticile formulate de recurent nu conțin argumentele ilegalității deciziei instanței de apel.

8. Judecând recursul în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept, comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept de al admite, cu casarea parțială sau totală a hotărârii atacate, cu menținerea hotărârii primei instanțe, când apelul a fost greșit admis.

Autorul își întemeiază recursul în baza pct. 7) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care prevede că, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise, când apelul a fost introdus tardiv.*

Criticile invocate de procuror, este aspectul de ilegalitate privind greșita repunere în termen a apelului declarat de către avocatul Moloșag N. în numele inculpatului.

În acest context, reieșind din materialele cauzei penale supuse judecării, instanța de recurs reține, că Brăiescu I. a fost învinuit de către organul de urmărire penală de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. a) și b) Cod penal și anume – *încălcarea regulilor de securitate a circulației, de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății, precum și a cauzat decesul altei persoane.* În continuare, prima instanță a judecat cauza în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, procedură prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, prin care Brăiescu I. a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii imputate, fiindu-i aplicate prevederile art. 90 Cod penal, în acest sens fiind pronunțată sentința din data de **27 decembrie 2017.**

La data de **05 februarie 2018,** avocatul Moloșag N. în numele inculpatului a declarat apel, prin urmare, instanța de apel a casat parțial hotărârea primei instanțe,

a repus în termen apelul declarat și la admis, prin care a încetat procesul penal în privința lui, Brăiescu I., de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) și b) Cod penal, în legătură cu amnistia, în temeiul art. 2 al Legii nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

Analizând decizia atacată, în raport cu circumstanțele cauzei constatate în prezenta speță, Colegiul penal consideră, că soluția instanței de apel este neîntemeiată, la adoptarea căreia nu s-a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 403 alin. (1) Cod de procedură penală, *"apelul declarat după expirarea termenului prevăzut de lege este considerat ca fiind făcut în termen dacă instanța de apel constată că întârzierea a fost determinată de motive întemeiate, iar apelul a fost declarat în cel mult 15 zile de la începerea executării pedepsei sau încasării despăgubirilor materiale"*, deoarece, după cum menționează recurentul, avocatul Moloșag N. și inculpatul, au fost prezenți la ședința de judecată din data de 15 decembrie 2017, când s-a amânat deliberarea pronunțării sentinței pentru data de 27 decembrie 2017, ora 10:00, fapt confirmat prin recipisă (f.d. 220 v. 1).

Prin urmare, în speța dată, apelul nu poate fi repus în termen, din cauză că atât apărătorul cât și inculpatul cunoșteau despre amânarea ședinței de judecată pentru data de 27 decembrie 2017, ora 10:00, ședință preconizată pentru deliberarea și pronunțarea hotărârii, - după cum este menționat în procesul-verbal din data de 15 decembrie 2017, fapt pentru ce și au semnat recipisa. Mai mult ca atât, nici avocatul cât și inculpatul nu au prezentat instanței de apel probe, că întârzierea a fost determinată de alte motive întemeiate decât cele invocate în ședința instanței de apel, apreciate de instanța de recurs ca fiind declarative și neîntemeiate, manifestate prin neglijență. Astfel, instanța de recurs menționează, că termenul de declarare a apelului curge din momentul pronunțării sentinței din data de **27 decembrie 2017, iar părțile participante în cauza respectivă erau informate despre aceasta (f.d. 220 v.1).**

În continuare decizia atacată, în raport cu circumstanțele cauzei constatate în prezenta speță, Colegiul penal consideră că, soluția instanței de apel este neîntemeiată, la adoptarea căreia nu s-a ținut cont în deplină măsură de dispozițiile art. 402, 403 Cod de procedură penală, în care sunt stipulate normele termenului de declarare a apelului precum și normele de repunere în termen a apelului.

Reieșind din circumstanțele expuse, Colegiul penal constată, că prima instanță a argumentat pe deplin și a motivat concluziile privind respingerea aplicării amnistiei, astfel a constatat, că: *"în cursul judecării cauzei, la orice etapă a procedurilor, inculpatul este în drept, prin acord scris, să solicite încetarea procesului penal, în privința sa, în temeiul art. 2 al Legii nr. 210, cererea poate fi înaintată de inculpat atât în ședința preliminară, cât și după numirea cauzei spre judecare, până la finalizarea cercetării judecătorești, prin urmare, inculpatul și apărătorul acestuia, au solicitat încetarea procesului penal, în temeiul art. 2 al Legii nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, prezentând instanței acordul inculpatului în scris, la etapa dezbaterilor judiciare în ședința din 15 decembrie 2017, cercetarea*

judecătorească fiind declarată finisată în ședința din 11 decembrie 2017, ultimii nu au solicitat reluarea cercetării judecătorești, pentru a fi pusă în discuție solicitarea inculpatului, privind încetarea procesului penal. Mai mult, succesorul părții vătămate, Pisarencu L., în ședința de judecată a confirmat doar faptul că inculpatul i-a achitat suma de 70.000 lei, însă nu a declarat că nu mai are pretenții față de inculpat. Astfel, instanța de judecată fiind în imposibilitate de a se expune asupra cerinței de aplicare a actului amnistiei”.

Rezumând cele expuse, prevederile pct. 7) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, invocate de recurent, și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, fiind stabilite erorile de drept invocate de către procuror.

În contextul celor statuate, Colegiul atestă că sentința este legală și întemeiată, motiv pentru care se apreciază, că apelul declarat de avocatul Moloșag N. în numele inculpatului greșit a fost admis, din care considerente decizia instanței de apel urmează a fi casată, cu menținerea sentinței adoptată de prima instanță, în privința lui Brăiescu I.

9. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 1), 2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul Procuraturii de circumscripție Chișinău, Andronic Natalia, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 martie 2018, în cauza penală în privința lui **Brăiescu Ion Xxxxx**, cu menținerea sentinței Judecătoriei Hîncești (*sediul Ialoveni*) din 27 decembrie 2017, prin care acesta a fost condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. a) și b) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 1 (unu) an. În temeiul art. 90 Cod penal, i-a fost suspendată condiționat executarea pedepsei, pe o perioadă de probațiune de 1 (unu) an, menținându-se și celelalte dispoziții ale sentinței.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 01 august 2018.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion